

DE QUÈ ENS PARLA LA POR?

De pors n'hi ha de molts tipus i a diverses coses, tantes com persones. També hi ha graus de por, des d'una lleugera por o sentiment de perill a l'horror de quelcom terrible. La por ens acostava a quelcom íntim de cadascú de nosaltres i pot ser tant paralitzador com fer-nos reaccionar. És sens dubte un sentiment molt desagradable que demana quelcom, moltes vegades un canvi.

La por ens parla sobretot d'una vida sense sentit per la raó que sigui. Una dona maltractada atemorida pel seu marit és sens dubte una dona amb el propi sentit desfigurat. Però també hi ha pors no tant extremes com podria ser la por a un examen o la inseguretat a l'hora de per exemple proclamar un discurs.

De l'altre cantó de la por hi ha la joia de viure, l'alegria del ser-hi i la força per tirar endavant. La companyonia amb els demés, amics, família i parella, aquells moments de plenitud per exemple quan hem arribat a un fita o alguna cosa ens ha sortit bé.

En psicologia clàssica de la por se'n diu fòbia i d'aquestes n'hi ha tot un reguitzell. Acaben essent noms molt estranys i a coses ben curioses com alektorofòbia que és la por a les gallines o la querofòbia que és la por a l'alegria. Llavors, és ben cert que podem tenir por a qualsevol cosa i que això se'ns dubte ens pot fer la vida més pesada.

D'altra banda és, podríem dir, normal que els nens i nenes tinguin pors, ja que aquestes pors que tots coneixem, por a la foscor, als malsons i fins i tot a l'home del sac són moments en l'evolució de l'esser humà que ens van configurant. En la majoria dels casos aquestes pors ens van diluint a mesura que anem madurant.

De por se'n pot tenir per excés i per defecte, per excés de confiança o per falta de la mateixa. N'hi ha que es passen la vida desafiant aquesta por, com per exemple els que fan esports extrems i n'hi ha d'altres que no volen saber a que es refereix la mateixa.

També n'hi ha que usen la por com a manera de controlar als demés per exemple en forma d'amenaça.

El que si semblaria és que la por és un sentiment desagradable i que en general no volem sentir. I que hi ha contra la por? jo diria la vida i el desig...

Ara vivim temps obscurs de bastanta por i inseguretat. Molts discursos ens diuen que tot va malament i els que ens diuen el contrari no ens els acabem de creure.

La por, com qualsevol sentiment negatiu, ens parla de necessitat de canvi i ara, crec, estem immersos en les dues coses, en la por i el desconcert i en la necessitat de canvi estructural. És temps de coratge però de també de seny. Ja que els extrems es toquen i les masses piquen...

Llavors,

Què podem fer davant el sentiment desagradable de la por?

Serveix per una vida tranquil·la la "via del mig"? i sobretot De què ens parla la por?